

1862-04-21

Afsender
Carl Jacobsen

Modtager
Laura Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rome

Arkivplacering:
FA 2-021-00023

Emneord:
Rejsebrev, rejsebrev, Vatikanet,
familieliv

Dokumentindhold

Rejsebrev fra Rom med beskrivelse af Lateranets klostergård og Martinus Rørbyes billede. Om et besøg i det Sixtinske Kapel.

Transskription

21/4 W.C.M. 21 April

Kjære Moder!

Nu skal jeg give mig Tid og skrive rigtig ud-
mærket, saa at Du selv vil kunne lase det
Jeg haaber Dog at at det sidste Brev fra
Florents har været læseligt.

Jeg behøver neppe at fortælle Dig at jeg
har det godt, det vilde desuden falde
mig vanskelig paa Dansk at beskrive Dig
mit utrolige Velgaaende, ~~jeg~~ hvis Du forstod
Latin eller Italiensk vilde jeg maaske lette
re ~~for~~ ⁱ dine Sprog udtrykke det for dig.

Vi leve her i stadig Solshin og udvæde
derfor alle Tilværelsens Vandpartikler og be-
holde en stærk destilleret Resultat tilbage.
Allerede i Florents kjöbte vi Theeroser og satte
den i hele Bouquetter i Raaghullet og her
i Rom have vi Blomster i alle Vaserne.

Man lever her i Rom i en stadig Sommer:
jeg hørte maaledes af Carl Nielsen at Roserne
blomstrede i Januar. At Træerne ere udspregnede
følger af sig selv og de staae i deres friske Løp
grønne Løv Alas Eggetræer o. s. v. akkurat

som ved St. Haasdag hjemme.

Vi vare førleden Dag ved Laterankirken hvor den lille Klostergaard er som Nørby har malet og som hænger i Mellemcabrioletet. Jeg havde af hær Pillede faaet et ikke klart Bøgreb der sa Søilerne der synes at være store ~~Maas~~ mandstykke 6 til 7 Alen høie og vel skillede til at være Overbygningen - dette er ikke Piffaldet.

Søilerne ere søaa og lette saa tykke som en kraftig Mandarm og 2½ Alen høie. Dyggangen har altsaa ikke været af den men høies paa Muren der støtte sig til de større Piller.

Dette er vistnok ikke fortaelt for dig og du vil see det bedre i Bøggunden af Piffaldet hvor den ene Pløi af Klostergangen er vist.

Hoordan det nu end er konstrueret saa synes den ovenoverværende Maarmarm at være paa disse gamle Marmor ^{pløier} ~~pløier~~ og det hele faaer der ved ~~sig~~ et phantastisk men yderst tiltalende Udseende. Døppaladret er stort og magtigt og alvorligt, dens Gaerd er lille, men yndig og veelig.

I Søstene er der indlagt Mosark og i Querne og Jerian
set er der indlagt det sydeligste Mosark man kan
see. Nørby har malet det meget hold, da vi
traadte ind skiane de Soler varmt; det inde-
sluttede Ruu og Roserne om hele Gaarden er op-
fyldt af stød; den fuldeste Maastring, Rigen-
traer og andre sydlanske Vækter voxede op over
Roserne og Jordbauden d' var bedækket med det
tykkeste Græs. Det var plantet efter en Maan, men
allers voxede ialt paa egen Maan og i mærlig
Morden. Dette lille Sted er vistnok den yndigste
Blomstergaard; Vender og jeg tvivler om at Lindar-
sejas Have eller Generalifes "vellystige" Veran-
daer ere skjønnere. Vi vare aldeles ene derinde
og jeg tvivler om at vi vilde have læstrevet os
fra denne lille Verden, hvis ikke et Selskab
Englændere med deres Cicerone havde støjet den
i Persiddele.

Vi vare i Onsdag Eftermiddag i det sextende Capel
for at høre "Miserere." Det begynde Kl. 4½ men
Selskabsmændene af Englændere er saa voldsom at naar man

møde kl. 2. (Klokken to!) og staa i Række paa Prøp-
p og vent. Kl. Der stod man i en Klynge i 2 Rækker og da
der arbejdedes stornede alle op ad Prøpene. Soldaternes
ville man holde lidt i jgen men der opstod da en
ulykke. Prøpene gik ud og alle Englanderne og Soldaternes
og disse gave na efter og lod Polk uadvaret passere.
Der var nu et Væddeløb op ad Prøper, 3 lange
Prin i hørt Takt. Jeg stod blandt de Førreste
og stornede op af alle Kræfter og lige foran mig
en Englander. Men pludselig - o ve - af sælker
han og falder og jeg som er i Part og høyt overly
i Halsen paa ham, kan ikke slippe uden om, som
faar et Øen paa hver Side af ham og stornede
endelig af ved ham paa Ryggen af ham.

Der ud jeg! De andre stornede imidlertid forbi
og da han begyndte at røre sig maatte jeg jo af
ham og knælede na ud over Hovedet paa ham.

Jeg rejste jo meget høfligt, Om Beslutning, "men
han lod ikke til at tage det paa den gængs-
lige Side. Dette hører til mine hjæreste
Erindringer. Du vel
Carolus.